

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

om Kommunerne, der staar med det økonomiske Ansvar, i de enkelte Tilfælde ogsaa selv maatte skønne over, om de mente det forsvarligt og nyttigt at give Laanet, og jeg vil ikke bestride, at der kan komme Tilfælde, hvor det vilde være baade forsvarligt og ogsaa god Økonomi for Kommunerne at gøre det. Jeg tror, man skal undlade at kræve de Sikkerhedsforanstaltninger gennem Kaution og Pantesikkerhed, som her er foreslaaet.

Det forekommer mig, at naar man fra anden Side har udtalt saa megen Frygt for, at disse Laan skulde blive overdrevet, skulde kunne blive givet paa uheldige Steder, er dette ikke Udtryk for nogen stor Tillid til det kommunale Selvstyre. Selv om vi i Fremtiden efter den her foreslaaede Lovgivning kan drage flere og flere Tilfælde ind og give bestemte Regler for den Hjælp, der i disse Tilfælde skal ydes, vil det nødvendigvis altid være paakrævet, at Kommunerne faar til fri Raadighed Beløb at kunne anvende overfor Tilfælde, som man ikke kan foreskrive i Lovparagraffer, og den Tillid maa vi have til Kommunerne, der staar med Ansvaret overfor de Folk, der skal betale Pengene, de arbejder med, at vi kan give dem Ret til at komme til Hjælp i disse Trangtilfælde, i Stedet for at prøve at foreskrive dem Forpligtelser i Form af Lovregler.

Jeg mener altsaa, at Bestemmelserne er rigtige og Kommunelaan nødvendige, men at vi bør søge at komme bort fra, at der skal stilles Kaution.

Saa er der Spørgsmaalet om Kommunegæld, som kan faa andre Virkninger, end Laan kan faa, som, hvis det udarter med den, kan faa Fattighjælps Virkninger. Det er i nogen Grad Erstatning for det frie Skøn, Erstatning for Hjælpekassen og ogsaa den tidligere Fattigforsorg paa mange Omraader, og det er nødvendigt at have en saadan Bestemmelse.

De Bestemmelser, der i saa Henseende kunde volde Vanskeligheder Kommunerne imellem, er, at denne Hjælp ikke maa ydes som Rejsenhjælp, uden at det er sikret, at den paagældende paa det Sted, hvor han kommer hen, har Mulighed for at forsørge sig; men det tror jeg er sikret derigennem, at hvis Kommunen ikke overholder disse Regler, altsaa hvis Opholdskommunen ikke har Sikkerhed for, at den paagældende kan klare sig paa det Sted, hvor han rejser hen, eller har Mulighed for Erhverv, hvorved han kan klare sig uden Hjælp af det offentlige, kan de selv være forpligtede til

at betale alle de Udgifter, den paagældende medfører i den kommende Tid. Disse Bestemmelser tror jeg vil i høj Grad bidrage til, at den Rejsenhjælp, som der maaske ellers kunde blive Strid om Kommunerne imellem, ikke vil komme til at volde Vanskeligheder.

Der blev sagt baade i Gaar og i Dag, at ved at gøre Gangen til det offentlige lettere vilde man bidrage til at forøge Antallet af de Mennesker, der henvender sig til det offentlige. Ja, det har altid været et konservativt Synspunkt, men det har aldrig tidligere været et frisindet Synspunkt, det har aldrig tidligere været Venstres Synspunkt. Venstre har altid tidligere været enig med os andre om, at naar det offentlige kan hjælpe, uden at dette faar Fattighjælps Virkninger, uden at man derved degraderer den paagældende, sætter ham ned som en andenklassens Borger, saafremt Nøden er uforskyldt, appellerer man til Selvopholdesdriften, og saa betyder det ikke, at flere melder sig, saa betyder det tværtimod, at flere søger for at klare sig selv.

Derfor forstaar jeg ikke rigtig den Tale, der nu lyder om, at der skulde være Fare ved at gøre det muligt, at uforskyldt Nød kan afhjælpes, uden at de paagældende derfor skal sættes ned som andenklassens Borgere. Det er erkendt fra alle Sider, at selvforskyldt Nød, Forsømmelighed, slet Vandel, som man kan kalde det, naar f. Eks. en Mand er Alkoholist, tager man ikke blødt paa i det foreliggende Forslags Bestemmelser, tværtimod, man skærper de Forholdsregler, der kan tages overfor disse Folk. Men samtidig synes det mig at maatte være indlysende, at alle Venstremænd i hvert Fald vil være enige med mig i, at al uforskyldt Nød bør afhjælpes, og paa en Maade, der ikke svækker den enkeltes Selvgtelse eller Mulighed for igen at kunne klare sig selv; for det bliver dog altid det billigste for Samfundet i Længden.

Det vilde være af megen Værdi for Befolkningen, om Rigsdagen kunde samles om at løse dette Spørgsmaal: den sociale Forsorg. Det vilde betyde en Del ude i Befolkningen, om en saadan Ordning kunde møde med Tilslutning fra en samlet Rigsdag. Dette, at man gennem en god Sociallovgivning skaber en Tryghedsfølelse i Befolkningens, som ellers i høj Grad er afhængige af de økonomiske Forhold i Landet, er en god konservativ Foranstaltning, konservativ i bedste Forstand.

Jeg tror, det vilde være af stor Betydning, om alle Partier i Rigsdagen nu